

KŘIŽOVATKA

duben 2008

2. ročník/4. číslo

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.“ (1K 13, 1)

Velikonoční čas je dobou, kdy si můžeme nejvíce uvědomit lásku, kterou k nám Bůh chová.

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

o Velikonocích jsme mnoho viděli, po nich mnoho mluvíme. O Ježíši, který se vrátil ze smrti, ale brzy se odebere ke svému Otcí. O andělu, který přichází k panně Marii a opouští Marii Pannu. O učednících, kteří jdou z Jeruzaléma do Jeruzaléma oklikou přes Emauzy. Mlu-

víme o cestách tam, a zase zpátky. Z místa, které je pro nás celým světem, se vydáváme na cesty, aby po návratu byl domov víc než místo a míň než svět. Mluvíme o objevování ztraceného, a někdy i o ztracení objeveného, když totiž tam, kde má být bytost, vidíme věc. Zkrátka, celou dobu mluvíme o ničem. Protože o někom.

Amen

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 18³⁰ - eucharistická slavnost u sv. Kříže

Středa 17⁰⁰ – studentské bohoslužby v kapli na Bateriích

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Čtvrtek 18⁰⁰ – nešpory (modlitba breviáře) u sv. Kříže

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost **v katedrálním chrámu sv.**

Vavřince na Petříně. V Communiu se slavení eucharistie bude konat zase až v zimě!

Událo se

12. 4. – Byly spuštěny internetové stránky pražské farnosti. Ty najdete na adrese <http://praha.starokatolici.cz>. Pokud budete mít k němu připomínky nebo návrhy na zlepšení, můžete napsat webmasterovi stránek (webmaster@starokatolici.cz) nebo ústně sdělit farářovi biskupovi Dušanovi nebo Petru Brzobohatému nebo Martinu Hlouchovi.

V minulém měsíci jsme slavili velikonoční svátky, které byly opravdu nezvykle brzo. A místo teplého počasí nás zastihl i sníh. Ale i přes studené počasí přišla oslavit Ježíšovo

zmrtvýchvstání většina z nás. Protože velikonoce jsou opravdu tím nejsilnějším a nejspirituálnějším místem liturgického roku, rozhodla se skupina asi osmi mladých lidí, že v noci z Velkého pátku na Bílou sobotu bude bdít a rozjímat nad smrtí Ježíše Krista. Toto bdění, se podle slov účastníků, povedlo a zřejmě se stane jednou z tradic naší farnosti.
20. 3. – Ve farnosti pro anglicky hovořící věřící biskup Dušan pokřtil dva lidi a čtyři biřmoval.

Kalendárium

6. 4. – Bude mít biskup Dušan vizitační návštěvu ve filiální obci sv. Máří Magdaleny.
23 – 26. 4. – Proběhne v Praze zasedání mezinárodní starokatolické liturgické komise (IALK).

Nedělní čtení

---

1. 4. – Zvěstování Páně

1. čtení: *Iz 7, 10-14*

Žalm 40

2. čtení: *Žd 10, 4-10*

Evangelium: *L 1, 26-38*

U Boha opravdu není nic nemožného. Snad jen my, pokud se Božím možností uzavřeme. Je příznačné, že příklady uzavřenosti těla a v těle – panna Maria a stará žena Alžběta, se bez váhání otevřou božím zaslíbení. Ani jedna nemůže ve svém stavu předat život, a u obou se zakládá na život věčný. Příznačná je i úloha mužů, stojících sice v pozadí, ne však bezvýznamném. Janův

otec Zachariáš oněměl, málo důvěřoval v andělské zvěstování. To Ježíšův pěstoun Josef mlčel dobrovolně, neudal svou snoubenku, že má dítě „s jiným“. Toto mlčení možná ukazuje, že uzavřenost v těle není na překážku Božím jednání, ale uzavřenost v řeči ano. V řeči, která chce dávat lidem jiná jména, než jim patří, v řeči, které chybí slova pro víru, nebo milost.

6. 4. – III. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2, 14a.36-41

Žalm 116

2. čtení: 1P 1, 17-23

Evangelium: L 24, 13-35

Je velikonoční období a my kráčíme s Kristem podobně, jako emauzští učedníci. Ale když „zmizí našim zrakům“, budeme s ním kráčet i v náhle tak pustém mezidobí? Učedníci se mohli z Emauz vydat do stále menších a menších vesniček, až by se jejich stopa docela ztratila. Oni se ale vrátili do Jeruzaléma, a jejich stopa nevychladla dodnes. Utíkali před příliš živými vzpo-

mínkami na příliš mrtvého Krista, aby zjistili, že On žije. Uviděli, že láska neumírá spolu s milovaným, že dokonce nikdo, kdo je milován, nezemře, ale bude žít. A milován je každý. Tím, od koho učedníci utíkali, kdo s nimi chvilí šel, a ke komu se pak vrátili. Nakonec, jak říká Sv. Augustin: „Když chceš utéct Bohu, uteč se k Němu!“

13. 4. – IV. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2, 42-47

Žalm 23

2. čtení: 1P 2, 19-25

Evangelium: J 10, 1-10

Zloděj nezná jména ovcí, protože si myslí, že je nemá. Jsou pro něj jen položkami: vlna, mléko, maso... Ještě horší je, když se tak chápou ovce samy, měří se výkony, úspěchem, takové se nechají i ukradnout, a na své jméno si ani nevzpomenou. A snad nejhorší je, když ovečka chce své jméno slyšet u jiných, chce, aby mluvili ne k ní, ale o ní. A to vlastně jako o věci, mluví o vlně, mléce, mase... a ona se vlastně ukradne sama. Ovečky, důvěřující své-

mu pastýři, vítězí nad zlodějem, i nad vlastní vlnou, masem a mlékem, to je jen na nich, to nejsou ony. Vybaví se verše z Apokalypsy o bílém kamínku, na němž je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává. A kdo je dává, dodejme. A ten, kdo to jméno uslyší, vyjde dveřmi, a bude zachráněn. Stále lze na cestě zvednout bílý kamínek. A ukáže se, že ona cesta je i pravdou a životem.

20. 4. – V. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 7, 55-60

Žalm 31

2. čtení: 1P 2, 2-10

Evangelium: J 14, 1-14

Pilátovská otázka „Co je pravda?“ je rovnou špatně položená. Je třeba ptát se „kdo“. Pravda není věc, po které lze sáhnout a použít ji. Není zpráva, která je bezzbytku srozumitelná adresátovi, opatřenému ovšem náležitým dekodérem. Je to osoba, sdělitelná pouze ve vztahu lásky. Pravda je též cesta. Cesta k Otci skrze Syna, On je přece Otcem jen proto, že má Syna. Vztah lásky je

tedy už v Bohu. A souvisí s ním i život, i málo křesťanský filosof Sartre ví, že když říká „miluji tě“, rozumím tím „ty nikdy nezemřeš“. Kristus je v Otci a Otec v něm, to ale neznamená, že jsou stejní. Jsou jednota, ne jednotka. A taková je i Církev, kde lze ve společenství lásky činit skutky Ježíšovy, jako on koná skutky Otcovy.

27. 4. – VI. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 17, 22-31

Žalm 66, 8-20

2. čtení: 1P 3, 13-22

Evangelium: J 14, 15-21

Nedostáváme Ducha pravdy na základě zachování Božích příkazů, ale díky němu jsme schopni je zachovávat ze svobody, ne ze strachu. Dávají přece smysl jen ve vztahu k Bohu, a to ne nějakému vzdálenému, zjevil se přece v Kristu a navěky je s námi v Duchu. A že jej svět nepoznává? Poznává jen to, co je z něj, vždyť příroda dává našim smyslům čidla k zachycení toho, co obsahuje, ne toho, co je mimo ni. Bůh, na přírodě nezávislý, není k poznání, dává se poznat těm, kdo ho milují. A stejně tak i člověk, poznáváme jen toho, koho milujeme. U ostatních vnímáme jen svou představu o nich, zacházíme s nimi jako s věcí... a nemilujeme je možná právě proto.